

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. С., 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Мая П. Величкова

Членове: Пламен Д. Стефанов
Гергана Огн. Симеонова

при участието на секретаря ИЛКА Й. ИЛИЕВА
в присъствието на прокурора Д. Г. Г.
като разгледа докладваното от Пламен Д. Стефанов Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20242200600032 по описа за 2024 година

Производството е въззивно по чл. 313 и сл. от НПК.

С Присъда № 143 от 20.09.2023 г. по Н. О. Х. Д. № 981/2022 г. на Районен съд-С. е признал подсъдимия Х. А. Х. роден на 18.03.1997г. в гр. С., жител и живущ в същия град, ул. „Г.“ № 15а, български гражданин, с основно образование, неженен, не работи, неосъждан, с ЕГН ***** за виновен в това, че на 14.03.2021г. около 23.00 часа в гр. С., по бул. „П.Х.“ до хотел „М.“ в посока бензиностанция „Р.“, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил „М.“ с рег.№ след употреба на наркотични вещества – метамфетамин, установено по надлежния ред с техническо средство Дрегер „DRUG TEST 5000 с фабричен № ARLM 0010, поради което и на основание чл. 343Б ал.3, вр. чл. 54, ал.1 от НК, му е наложил наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от ЕДНА година, чието изпълнение на осн. чл. 66 ал.1 от НК е отложил за изпитателен срок от ТРИ години, както и „ГЛОБА“ в полза на държавата в размер на 500,00 лева.

На осн. чл. 343Г от НК на подс. Х. А. Х. е наложено и наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от ЕДНА година и ТРИ месеца.

По отношение на приложеното по делото вещественно доказателство – Дрегер дръг тест 5000 с фабричен номер ARAM, проба, е постановено ДА СЕ УНИЩОЖИ, като вещ без стойност, след влизане на присъдата в законна

сила.

Недоволен от така постановената присъда е останал защитникът на подсъдимия адв. Г. Д., която в законния срок я обжалва. В жалбата е изразено принципно несъгласие с присъдата, като се претендира неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на съдебния акт. Твърди се допуснато от Районния съд нарушение на материалния закон изразяващо се в неправилното му приложение, чрез осъждането на нейния клиент при несъставамерност на деянието от обективна и субективна страна.

В заключение защитата претендира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила във връзка с оценката на доказателствата и формирането и обективизирането на изводите по фактите и свързаното с това неизпълнение на задължението за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото. Претендира се също така недоказаност по несъмнен начин на обвинението. Иска се от въззивния съд отмяна на обжалваната присъда и оправдаване на подсъдимия и алтернативно изменение на присъдата с приложение на чл.55 от НК и намаляване на наказанието.

Против въззивната жалба в законния срок не са постъпили възражения.

По жалбата не се отправят доказателствени искания, такива страните нямат и пред въззивната инстанция.

В с. 3. се явява защитника на подс. Х. - адв. Г. Д. от първа инстанция и поддържа жалбата. Желает подсъдимия да бъде оправдан.

В с. 3. пред въззивната инстанция подсъдимият не се явява

Прокурор от ОП- С. намира въззивната жалба неоснователна, а оплакванията по нея необосновани и несъстоятелни. Според обвинението в хода на съдебното производство пред Районен съд-С. са били събрани необходимите за правилното решаване на делото доказателства, които подкрепяли обвинението. Прокурорът счита постановения първоинстанционен съдебен акт правилен и законосъобразен и дава заключение да бъде потвърден.

С.ският окръжен съд, като провери правилността на обжалваната присъда по посочените в жалбата оплаквания, изтъкнатите доводи и служебно, констатира следното:

Въззивната жалба е подадена в законния срок, от процесуално легитимирано лице с правен интерес от обжалване и против подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима. Преценена по същество е неоснователна.

По фактическата обстановка:

Подсъдимият Х. е български гражданин, с основно образование, неженен, не работи, не осъждан. Същия е правоспособен водач на МПС

категория „В“ и „М“ и има издадено свидетелство за управление на МПС № от ОД на МВР-С., валидно до 02.03.2027 г. Същият, има налагани административни наказания за различни нарушения на ЗДвП.

Свидетелите Ц.К.Ц. и Х.Л.В. - служители на РУ МВР -С., били дежурни за времето от 19.00 часа на 14.03.2021 г. до 07.00 часа на 15.03.2021 г. като авто - патрул 626. Около 23,00 часа на 14.03.2021 г. изпълнявали патрулно постова дейност в кв. „Н.с.“ на гр. С.. Движели се със служебния автомобил по ул. „Л.ч.“ в посока бул. „П. Х.“. Забелязали л. а „Мерцедес“ да излиза от бензиностанция „Ш.“ и тръгнал по бул. „П. Х.“ в посока Новоселски мост. Решили да извършат проверка на водача и го спрели на автобусната спирка до хотел „М.“. Представили се и поискали документите на водача. Той представил свидетелство за управление на МПС, лична карта и малкия талон на автомобила. Служителите установили самоличността му - подс. Х. А. Х. от гр. С., ул. „Г.“ № 15а в кв. „Р.“. Подсъдимият е бил сам в автомобила. При беседата с него служителите забелязали, че очите му са зачервени и постоянно пие минерална вода от бутилката, а устата му е пресъхнала. Отговарял неадекватно на въпросите им. Това ги провокирало да го попитат дали е употребявал наркотични вещества, при което той им отговорил, че е употребявал, но преди, когато е бил в А.. Попитали го ще даде ли тест за наркотици. Първоначално отказал, но после се съгласил. Свидетелите К. и В. поискали съдействие от колегите си от КАТ - С., които им казали да отведат подсъдимия до сградата на КАТ, където да бъде извършена проверка. Полицейските служители придружили подсъдимия до сградата на Пътна полиция, като карали след него. Там на работа били полицейските служители Н.С. и С.Ч. В присъствието на четиримата полицейски служители в 23,35 часа е било извършено изследване на употреба на наркотични вещества с Дръг тест 5000, като уредът отчел положителна проба за употреба на метамфетамин. Свидетеля Н.С. съставил на подсъдимия Х. АУАН с рег.№ 384059/14.03.2021 г. затова, че на 24.03.2021г. в гр. С., по бул. „П.Х.“ до хотел „М.“ посока бензиностанция „Р.“ управлявал МПС и при проверка в 23,35 часа в сградата на КАТ се е установило, че е управлявал след употреба на наркотици, като подсъдимият отказал да подпише. Св. К. и св. В. станали свидетели на нарушението, а св. Ч. станал свидетел при отказа на обвиняемия да подпише акта. На подс. Х. му било обяснено, че ако желае може да даде кръв и урина за химично изследване, но той отказал. Св. С. издал талон за изследване № 0055876 от 14.03.2021г. по чл. 3, ал. 2 от Наредба № 1/19.07.2017 г., в който провереното лице в съответната графа не е отбелязало приема ли показанието на техническото средство и е отказал да подпише талона за изследване, което е било отбелязано от полицейския служител- свид. Н.С. и удостоверено с подписа на свидетеля Ч.. Не е бил съставен и Протокол съгласно чл. 5, ал. 2 от същата наредба. В талона не е отразено е, че е връчен на подсъдимия и в колко часа, тъй като подсъдимия е отказал да се подпише.

Тъй като след извеждането му от сградата на КАТ подс. Х. започнал да

се държи агресивно, посегнал към св. К. и ударил св. В., бил задържан за срок от 24 часа по ЗМВР.

Самото техническо средство "Drager Drug Test 5000" е приобщено като веществено доказателство по делото/ л.6 от досъдебното производство/, видно е, че идентификационния му номер действително е ARLM-0010 и от приложения /л.13 от досъдебното производство/ протокол №202041289-10000 за сервизна проверка такава му е била извършена на 25.09.2020г със срок на валидност 12 месеца. Приложена поделото, като веществено доказателство е и Дрегер дръг тест 5000 с фабричен номер ARAM, проба 0083.

Талонът съдържа съгласно образца удостоверяващ часа, мястото, техническото средство на проверката, както и приемането на показанията.

В показанията на полицейските служители Ц.К.Ц., Х.Л.В., Н.С. и С.Ч не се установява противоречие по основните релевантни за делото факти и обстоятелства - за управлението на МПС от подсъдимия, извършването на полицейска проверка, включително и с технически средства за наличие на алкохол и за наркотични вещества, за резултатите от пробите с техническите средства, за съставянето на АУАН и на талон за изпращане за медицинско изследване, за отказа на подсъдимия да подпише талона и доброволния отказ да даде кръвна проба за медицинско изследване. Действията на подс. Х., осъществени на инкриминираната дата са възприети от свидетелите пряко и непосредствено и по същество техните показания обосновават извода на съда за доказаност по несъмнен начин на обстоятелствата, изложени при описание на горната фактическа обстановка. Ето защо, в оценката на доказателствените източници по делото, правилно първоинстанционният съд е подходил с доверие и е кредитирал показанията им. Пред Районния съд подсъдимия е отказал да дава обяснения.

Развитите от защитата на подсъдимия доводи, касаещи липсата на доказателства относно употреба на наркотични вещества от подсъдимия, както и управление на МПС под тяхно въздействие, Окръжен съд С. намира за неоснователни.

Употребата на наркотични вещества е установена с годно техническо средство и при спазване на нормативния ред. Безспорен е факта ,че деянието е на 14.03.2021г. Релевантен е факто на управление на МПС след употреба на наркотично вещество което е установено. Датата на акта за установяване на административно нарушение за наказателното производство е без значения и в този смисъл тезата на защитата за два акта за установяване на административно нарушение с еднакви серия и номер с две различни дати е без значение след като констатираното нарушение дало основание за започване на разследването е безспорно установено на 14.03.2021г.

Законосъобразно, на основание чл. 6 ал.4 от Наредбата, при доказан отказ на подсъдимия да даде кръв за изследване, употребата на наркотични вещества е установена въз основа на показанията на техническото средство.

За необоснована съдът намира тезата на защитата, че проверката на подсъдимия за употреба на наркотично вещество е извършена принудително след като е употребена сила. Необоснована е и претенцията за неяснота на часа на проверката за наркотично вещество. Действията по констатиране на административното нарушение, по започване на досъдебното производство, и по постановяване на принудителни мерки/отнемане на свидетелство за управление на МПС и прекратяване на регистрацията на автомобила/ са продължили в периода от 23,30 часа на 14.03.2021г. и на следващия ден 15.03.2021г., което е довело до претендираните разминавания в часовете но тези обстоятелства не могат да изключат от доказателствения материал вещественото доказателство по делото "Drager Drug Test 5000" с идентификационен номер ARLM-0010 отчело положителна проба за употреба на метамфетамин от подсъдимия Х.

Фактически, както и правилно е приел първоинстанционният съд, след като подсъдимият претендира, че е бил накаран със сила да бъде изпробван с техническо средство, той е имал възможност да даде кръв за изследване но не го е направил. Отказа от подписване на талон за изследване от подсъдимия е било предшествано от разясненията на полиция извършил проверката, и подсъдимият е бил наясно със съдържанието на документа предоставен му за подпис. Той е разбрал съдържанието на документа и е отказал да подписва документа.

Ето защо настоящата инстанция прие за установена въз основа на всички събрани по делото доказателства описаната от Районния съд фактическа обстановка, като счита, че същата се установява безпротиворечиво и по несъмнен начин.

По правната квалификация на деянието:

От обективна страна, въз основа на обстоянните и непротиворечиви показания на полицейските служители – свидетелите Ц.К. К. и Х.Л.В. е установено, че на инкриминираната дата и място подсъдимият е управлявал МПС - лек автомобил марка „М.“ с рег.№ с регистрационен номер ..., като при извършената рутинна проверка свидетелите се усъмнили, че Х. е употребил наркотични вещества. Фактът, че подсъдимия управлява МПС, след употреба на наркотично вещество и вида на същото са установени по предвидения ред и начин, съобразно Наредба 1/2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози от водачите на моторни превозни средства, а именно чрез техническо средство по смисъла на чл. 1, ал.4 от Наредбата - "Дрегер дръг тест 5000 с фабричен номер ARLM-0010, приложено като веществено доказателство по делото. От изготвеният протокол за резултатите от проверката е видно, че на инкриминираната дата с посочения " Дрегер" е отчетен положителен резултат за употреба на метамфетамин, който по смисъла на ЗКВНВП и списъците към чл. 3 от същия закон е наркотично вещество. На подсъдимия е предоставена възможност да

оспори отчетения резултат, като му е издаден талон за кръвна проба, но Х. е отказал да му се направи кръвно изследване. Предвид на което и в съответствие с чл. 6 от посочената Наредба правилно е прието от районния съд, че отчетения резултат от техническото средство е меродавен и че подсъдимият е осъществил от обективна страна състава на престъплението, в което е обвинен.

Относно субективната страна на инкриминираното деяние, настоящият състав споделя извода на районния съд, че формата на вината, реализирана в случая от подс. Х. е пряк умисъл, обективиран в действията му. Подсъдимият е съзнавал, че управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества, което води до нарушаване на нормалните функции на възприятията, но въпреки това е предприел действия по управление на МПС. По този начин, съзнавайки общественотоопасния характер на деянието си, той е предвиждал и настъпването на общественотоопасните последици и е искал настъпването им. Подсъдимия е съзнавал, че с действията си изменя неблагоприятно обективната действителност - застрашава с увреждане обществените отношения, свързани с осъществяване на транспорта.

Следва да се отбележи, че съставомерността на приетото за осъществено престъпление от обективна страна е без значение, че употребата на посоченото наркотично вещество в конкретният случай не е установена по кръвен път. При отказ да получи талон за медицинско изследване, неявяване в определеното лечебно заведение или отказ да даде кръв, какъвто е настоящият случай, употребата на алкохол и/или друго упойващо вещество от страна на водача се установява само въз основата на показанията, дадени от съответното техническо средство а именно по чл.2, ал.2 и чл.6, ал.9 и 10 от Наредба № 1/2017 г., който ред в разглеждания случай е спазен.

С оглед изложеното доводите във въззивната жалба, че деянието не било доказано, се явяват неоснователни.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението по чл. 343б ал. 3 от НК е предвидено наказание "лишаване от свобода" за срок от една до три години и "наказание "глоба" от 500 до 1500 лв.

Осъществявайки дейността си по отмерване на адекватно и справедливо наказание, районният съд при индивидуализиране на наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия, законосъобразно е приел, че същото следва да се наложи при условията на чл. 54 от НК, като правилно са отчетени като смекчаващи отговорността обстоятелства сравнително младата възраст и чистото му съдебно минало. Така констатираните тези обстоятелства не са нито многобройни, нито изключителни, че да обосноват извода, че и най – лекото предвидено в закона наказание да се явява несъразмерно тежко с извършеното. Дори напротив констатираните са множество наложени административни наказания на подсъдимия, като водач на МПС. При тези данни за личността на дееца и конкретно извършеното деяние, неоснователно

се явява оплакването на защитата на подсъдимия за явна несправедливост на определеното наказание, което в размер от ЕДНА ГОДИНА лишаване от свобода се явява съответстващо на извършеното и гарантиращо изпълнение на целите на наказанието по чл. 36 от НК. Кумулативно предвиденото наказание глоба също е определено към минималния законов размер, а именно 500 лева. Районният съд отново правилно е приел, че в случая са налице предпоставките на чл. 66, ал.1 от НК, поради което е отложил изпълнението на наказанието "лишаване от свобода" за срок от 3 години.

Съобразявайки обстоятелството, че подсъдимия е правоспособен водач, то решаващия съд на основание чл. 343г, във вр. чл. 37, т.7 от НК е наложил на подсъдимия и кумулативното наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 година 3 месеца.

Настоящият съдебен състав намира, че така определените наказания са справедливи и в пълна мяра отговарят на извършеното от подсъдимия деяние.

Правилна се явява присъдата и в частта ѝ относно разпореждането с приложеното по делото веществено доказателство - Дрегер дръг тест 5000 с фабричен номер ARAM, проба 0083, което представлява вещ без стойност и след влизане на присъдата в законна сила следва да се унищожи.

Предвид гореизложеното, С.ския окръжен съд счита, че жалбата е неоснователна, а обжалваната присъда - правилна и законосъобразна, поради което същата следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на основание чл. 334, т. 6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 143 от 20. 09. 2023 година по нохд № 981/2022 г. по описа на РС– С..

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____